

ברכות 24 OF שמונה עשרה THE

Our discussion concerning the theme of the ברכה of גואל ישראל would be incomplete if we did not consider the practice on a תענית ציבור to add language to the ברכה of גואל ישראל and to add six additional ברכות to שמונה עשרה as described in מסכת תענית. If on a תענית ציבור the ברכה of גואל ישראל serves as the entry point for the six additional ברכות that are recited in the שמונה עשרה, is that not proof that the theme of the ברכה of גואל ישראל is גאולה מן הצרות הבאות עלינו תמיד, גאולה מן הצרות הבאות עלינו תמיד of גואל ישראל's position.

משנה מסכת תענית פרק ב' משנה א'—סדר תעניות כיצד? מוציאים את התיבה לרחובה של עיר ונותנים אפר מקלה על גבי התיבה ובראש הנשיא ובראש אב בית דין וכל אחד ואחד נותן בראשו. הזקן שבהן אומר לפנייהן דברי כבושין: אחינו לא נאמר באנשי נינוה (יונה ג') וירא אלקים את שקם ואת תעניתם אלא וירא אלקים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה. ובקבלה הוא אומר (יואל ב') וקרעו לבבכם ואל בגדיכם. משנה ב'—עמדו בתפלה, מורידין לפני התיבה זקן ורגיל ויש לו בנים וביתו ריקם כדי שיהא לבו שלם בתפלה ואומר לפנייהם עשרים וארבעה ברכות; שמונה עשרה שבכל יום ומוסיף עליהן עוד שש. משנה ג'—ואלו הן: זכרונות ושופרות אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני, אשא עיני אל ההרים וגו' ממעמקים קראתיך ה', תפלה לעני כי יעטוף. ר' יהודה אומר לא היה צריך לומר זכרונות ושופרות אלא אומר תחתייהן רעב כי יהיה בארץ, דבר כי יהיה בארץ, אשר היה דבר ה' אל ירמיה, על דברי הבצרות ואומר חותמיהן. משנה ד'—על הראשונה הוא אומר מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה. ברוך אתה ה' גואל ישראל. על השניה הוא אומר מי שענה את אבותינו על ים סוף הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם היום הזה. ברוך אתה ה' זוכר הנשכחות. על השלישית הוא אומר מי שענה את יהושע בגלגל הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם היום הזה. ברוך אתה ה' שומע תרועה. על הרביעית הוא אומר מי שענה את שמואל במצפה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה. ברוך אתה ה' שומע צעקה. על החמישית הוא אומר מי שענה את אליהו בהר הכרמל הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה. ברוך אתה ה' שומע תפלה. על הששית הוא אומר מי שענה את יונה ממעי הדגה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה. ברוך אתה ה' העונה בעת צרה. על השביעית הוא אומר מי שענה את דוד ואת שלמה בנו בירושלם הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה. ברוך אתה ה' המרחם על הארץ.

It is possible that the reason that the practice of reciting 24 ברכות in the שמונה עשרה of a גואל ישראל is not cited as a basis to explain the theme of the ברכה of גואל ישראל is that in the Diaspora we are not permitted to declare the type of תענית ציבור that triggers the

recital of a form of עשרה ברכות that contains 24. Examine the following גמרא:

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף נד' עמ' ב'—משנה. מקום שנהגו לעשות מלאכה בתשעה באב, עושין. מקום שנהגו שלא לעשות מלאכה, אין עושין. ובכל מקום תלמידי חכמים בטלים. רבן שמעון בן גמליאל אומר: לעולם יעשה אדם עצמו תלמיד חכם. גמרא. אמר שמואל: אין תענית ציבור בבבל אלא תשעה באב בלבד.

This issue was discussed by the גאונים:

תשובות הגאונים – הרכבי סימן רנט–וששאלת עשרים וד' ברכות של תענית ציבור עבדינן להו בכולהו דוכאתא על כל צרה שתבוא על הציבור או דיל' כיון דתנן ונותנין אפר מקלה על גבי התבה ובראש הנשיא ובראש אב בית דין לא עבדינן אלא במקום נשיא ואב בית דין, דאית פלוגתא בין גאונים ז"ל בהא מילתא. כך ראינו כי זה שאמרת תענית ציבור אינו בכבל ובכל ארצות אין לנו תענית ציבור אלא ט' באב בלבד כדשמואל. דאמ' שמואל אין תענית ציבור בכבל אלא תשעה באב בלבד ואע"פ כן אין אומרינן כ"ד בט' באב אלא בזמן שיש צרה, דאמ' ר' יוחנן ט' באב אינו כתענית ציבור. ומפרקינן אינו תענית ציבור לעשרים וארבע ברכות. ושאר תעניות שאנו קובעין בכבל אינן תענית ציבור ואין בנו כח לאסור מלאכה מפני שאין נשיא ואין אב בית דין שהמקום גרם להם. ובני ארץ ישראל אומרים אמר ר' יוסה הדה אמרה אילין תעניאתא דאינון קביעין קבעין לאו תעניאתא אינון משום דלית בהון נשיאה. ואף על פי כן מנהג מעולם שקובעין בכבל שבע ברכות ארוכות על כל צרה שתבוא עליהן ומתריעין ואע"פ שאין שם נשיא ואב בית דין אינן מעכבין מזאת. אלא מיהו צריך שיחא חכם מובהק שנוטל ונותן בראשו והכל רואין ומודעזעין. ובני ישיבת מחסיה בזמן שהיה בסורא היו מקילין הרבה בדבר זה, ותמיד בכל שנה היו קובעין תענית כזאת בבי רב. אבל בני ישיבתנו היו מחמירין ולא היו עושין כך אלא בצרה גדולה ובמקום שיש חכמי הרבה או חכם גדול מובהק. באילוו הורידו עצמן לסכנה וברחמי שמים הנהיגום שאין חוזרין ריקם. ואנו כבר קבענו כמה פעמים תעניות כאלה. וגם במקומות אחרים שאינן מקום שיש רב מובהק עושין כן:

What is the basis for שמואל to hold there is no תענית ציבור in בבבל except תשעה באב?

רש"י מסכת פסחים דף נד' עמ' ב'—אין תענית ציבור בכבל – הואיל ואין צריכין לגשמים, אם גוזרין על דבר אחר – אין חומר תענית ציבור נוהג בו לאכול מבעוד יום, וליאסר במלאכה, ושאר חומרי האמורים שם.

חידושי הרמב"ן מסכת תענית דף טו' עמ' א'—והראב"ד ז"ל כתב דהא דאמר שמואל אין ת"צ בכבל אלא תשעה באב בלבד, יש מפרשים משום דבבבל טובעני נינהו. . . אין שום תענית ציבור בכבל שיאסרו במלאכה מפני שהם עניים, ולא ברחיצה וסיכה מפני שאין האויר בריא וכן נעילת הסנדל.

חידושי הרמב"ן מסכת תענית דף טו' עמ' א'—אלא הטעם הנכון מפני ששנינו בית דין גוזרין על הציבור, ואין בחוץ לארץ כ"ד שהדיוטות הם ואין כח בגזרתם להשוות תענית שלהם לתענית של תורה שהוא יום הכפורים, ותשעה באב שהוא גזרת נביאים.

לעלית נשמת גרשון בן יצחק

TRANSLATION OF SOURCES

'משנה א' מ-**MISHNAH**. WHAT IS THE ORDER OF SERVICE FOR FAST DAYS? THE ARK IS TAKEN OUT TO THE OPEN SPACE OF THE CITY, WOOD ASHES ARE PLACED ON THE ARK, ON THE HEAD OF THE NASI AND ON THE HEAD OF THE AB-BETH-DIN. EVERYONE ELSE PUTS ASHES ON HIS OWN HEAD; THE ELDER AMONG THEM ADDRESSES THEM WITH WORDS OF ADMONITION TO REPENTANCE: THUS, OUR BRETHREN, SCRIPTURE DOES NOT SAY OF THE PEOPLE OF NINEVEH, AND G-D SAW THEIR SACKCLOTH AND THEIR FASTING, BUT, AND G-D SAW THEIR WORKS, THAT THEY TURNED FROM THEIR EVIL WAY; AND IN THE PROPHETS IT IS SAID, AND REND YOUR HEART AND NOT YOUR GARMENTS. WHEN THEY STAND UP TO PRAY THEY PLACE AS PRAYER LEADER BEFORE THE ARK AN OLD MAN CONVERSANT WITH THE PRAYERS, WHO HAS CHILDREN AND WHOSE HOUSE IS EMPTY OF FOOD, SO THAT HIS HEART IS CONCENTRATED ON HIS PRAYER; HE RECITES BEFORE THEM TWENTY-FOUR BENEDICTIONS, THE EIGHTEEN RECITED DAILY, TO WHICH HE ADDS SIX AS FOLLOWS, ZIKRONOTH, SHOFAROTH, AND THESE PSALMS: IN MY DISTRESS I CALLED UNTO THE LORD (TEHILLIM 120, 1); I WILL LIFT UP MINE EYES UNTO THE MOUNTAINS ETC. (TEHILLIM 121, 1); OUT OF THE DEPTHS HAVE I CALLED THEE, O LORD (TEHILLIM 130,1); A PRAYER OF THE AFFLICTED WHEN HE FAINTETH (TEHILLIM 102, 1). R. JUDAH SAYS: HE NEED NOT RECITE THE ZIKRONOTH AND SHOFAROTH, BUT INSTEAD HE SHOULD RECITE THE FOLLOWING SCRIPTURAL PASSAGES: IF THERE BE IN THE LAND FAMINE, IF THERE BE PESTILENCE (KINGS 1, 8, 37); THE WORD OF THE LORD THAT CAME TO JEREMIAH CONCERNING THE DROUGHTS (JEREMIAH 14,1); AND HE ENDS EACH OF THE ADDITIONAL SIX SECTIONS WITH ITS APPROPRIATE CONCLUDING BENEDICTION. THE FIRST HE CONCLUDES WITH, 'HE WHO ANSWERED ABRAHAM ON MT. MORIAH, HE SHALL ANSWER YOU AND HEARKEN THIS DAY TO THE VOICE OF YOUR CRY. BLESSED ARE YOU O LORD WHO REDEEMS ISRAEL. THE SECOND HE CONCLUDES WITH, 'HE WHO ANSWERED OUR FATHERS AT THE RED SEA, HE SHALL ANSWER YOU AND HEARKEN THIS DAY TO THE VOICE OF YOUR CRY. BLESSED ARE YOU O LORD WHO REMEMBERS ALL FORGOTTEN THINGS. THE THIRD HE CONCLUDES WITH, HE WHO ANSWERED JOSHUA IN GILGAL, HE SHALL ANSWER YOU AND HEARKEN THIS DAY TO THE VOICE OF YOUR CRY. BLESSED ARE YOU O LORD WHO HEARS THE TRUMPET BLAST. THE FOURTH HE CONCLUDES WITH, 'HE WHO ANSWERED SAMUEL IN MIZPAH, HE SHALL ANSWER YOU AND HEARKEN THIS DAY TO THE VOICE OF YOUR CRY. BLESSED ARE YOU O LORD WHO HEARKENS TO CRIES. THE FIFTH HE CONCLUDES WITH, 'HE WHO ANSWERED ELIJAH ON MT. CARMEL, HE SHALL ANSWER YOU AND HEARKEN THIS DAY TO THE VOICE OF YOUR CRY. BLESSED ARE YOU O LORD WHO HEARKENS UNTO PRAYER. THE SIXTH HE CONCLUDES WITH, 'HE WHO ANSWERED JONAH IN THE BELLY OF THE FISH, HE SHALL ANSWER YOU AND HEARKEN THIS DAY TO THE VOICE OF YOUR CRY. BLESSED ARE YOU O LORD WHO ANSWERS IN TIME OF TROUBLE. THE SEVENTH HE CONCLUDES WITH, 'HE WHO ANSWERED DAVID AND SOLOMON HIS SON IN JERUSALEM, HE SHALL ANSWER YOU AND HEARKEN THIS DAY TO THE VOICE OF YOUR CRY. BLESSED ARE YOU O LORD WHO HAS MERCY UPON THE LAND.

'מסכת פסחים דף נד' עמ' ב' MISHNAH. WHERE IT IS THE CUSTOM TO DO WORK ON THE NINTH OF AB, ONE MAY DO IT; WHERE IT IS THE CUSTOM NOT TO DO WORK, ONE MAY NOT DO IT. AND IN ALL PLACES SCHOLARS CEASE FROM WORK ON THAT DAY. R. SIMEON B. GAMALIEL SAID: A MAN MAY ALWAYS MAKE HIMSELF A SCHOLAR. GEMARA. Samuel said: There is no public fast in Babylonia save the Ninth of Ab alone.

As to the question as to whether we recite the 24 Brachot in every place where there is a communal problem or do we conclude that because the Mishna specifically directs that we put ashes on the ark and on the heads of the Nasi and head of the Rabbinical Court that we do not recite the 24 Brachot unless a Nasi and head of the Rabbinical court are in place. This issue represents a disagreement among the Gaonim. We learned that there is no communal fast in Babylonia and in other countries except the fast of the Ninth of Av which is the position of Shmuel. Shmuel had stated there is no communal fast in Babylonia except for the fast of the Ninth day of the Month of Av. Despite the fact that the Ninth of Av is considered a communal fast in Babylonia, we do not recite the 24 Brachot in Shemona Esrei except in a time of distress. This is in accordance with the position of Rav Yochanon who said that the fast of the Ninth of Av differs from the other types of communal fasts. How is it not like other communal fasts? We do not recite the Shemona Esrei which contains 24 Brachot. Other fasts that are established in Babylonia are different as well because in Babylonia, the rabbinical leaders lack the power to establish a day when no work can be performed because the rabbinical Court is not led by a Nasi and a Head of Court. Those who reside in Eretz Yisroel say that Rav Yosa himself said that those fasts that we establish are not legitimate fast days because we no longer have a Nasi. Nevertheless, there was a custom in Babylonia to recite seven long Brachot in the event of communal distress and they would blow Shofar even though there was no Nasi or head of Court in Babylonia. But it was necessary that a distinguished religious leader be involved who takes ashes and puts the ashes on his head so that all can see and be moved by his action. The students of the Yeshiva in Machsiya while it was located in Sura would be lenient as to the circumstances under which the Shemona Esrei of 24 Brachot was recited. Each year they would establish such fast days. But the students of our Yeshiva apply a stricter standard and do not recite the Shemona Esrei that contains 24 Brachot except in a time of great distress and at a time where there are many learned men or at least one distinguished scholar. In doing so they are putting themselves in jeopardy and are seeking compassion from G-d thinking that their prayers would not go unanswered. We too have also established such fast days. Even in places where there is no great scholar they also establish such fast days.

There are no communal fast days in Babylonia because they were not in need of rains. Since they would not be establishing fast days to bring rain, they do not establish fast days for other reasons in which they cannot eat from the day before, perform work and other restrictions that come with a communal fast day.

The Ravad explained that Shmuel held that there were no communal fast days in Babylonia except for Tisha B'Av because Babylonia was a land that was often flooded . . . they would not establish a communal fast in Babylonia on which they would prohibit work because economic conditions were weak and they were poor. They would not prohibit washing and putting on lotions because the air was unhealthy and they would not prohibit the wearing of shoes.

The correct answer as to why Shmuel said that they did not establish any communal fasts in Babylonia is that we learned that it was necessary that a Bet Din declare a communal fast. Outside of Eretz Yisroel, the Batei Dinim (courts) consist of simple men who do not have the power to declare a communal fast day that would be comparable to a fast day established by the Torah such as Yom Kippur or a fast day comparable to a fast day that was established by the Prophets such as Tisha B'Av.

SUPPLEMENT

What is the text of the 24 ברכות that comprise the שמונה עשרה for a ציבור?

חידושי הרמב"ן מסכת תענית דף טו' עמ' א'—לפי שלא ראיתי סדר ברכות הללו בסדורי הראשונים אכתוב הסדר הזה כפי מה שנראה והמלמד לאדם דעת ילמדני האמת אמן.

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך ופדנו מכל צרה עננו ה' עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו אל תעלם אזנך משמוע תפלתנו ואל תתעלם מבקשתנו היה נא קרוב לנו טרם נקרא עננו כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה גואל ופודה ומציל ועונה בכל עת צרה וצוקה וקיים לנו ה' אלקינו את הברית ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה ותראה לפניך העקדה שעקד את יצחק בנו על גב המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מדותיך מי שענה את אברהם אבינו בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה בא"י גואל ישראל, והן עונין אמן וכן על כל ברכה וברכה, ואח"כ עומד חזן הכנסת העובר שהוא חזן הכנסת ואומר תקעו הכהנים תקעו ותוקעין תקיעה אחת וחוזר שליה צבור ואומר אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם כי זכר כל היצור לפניך בא מעשה איש ופקודתו ועלילות מצעדי גבר מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש אשרי איש שלא ישכחך ובן אדם יתאמץ בך כי דורשיך לעולם לא יכשלו ולא תכלים לנצח כל החוסים בך, וגם את נח באהבה זכרת ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם כו' ככתוב בתורתך ויזכור אלקים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה כו', ונאמר וישמע אלקים את נאקתם ויזכור אלקים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב, ונאמר וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אותם ואזכור את בריתי, ובדברי קדשך כתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום ה', ונאמר טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו, ונאמר ויזכור להם בריתו וינחם כרוב חסדיו, ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר זכרתי לך חסד נעורידך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה, ונאמר וזכרתי את בריתי אותך בימי נעורידך והקימותי לך ברית עולם, ונאמר הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כו' רחם ארחמנו נאום ה', אלקינו ואלקי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם ובעבור שמך הגדול ישוב נא חרון אפך מעמך ומנחלתך וקיים לנו ה' אלקינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך ע"י משה עבדך מפי כבודך כאמר וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים להיות להם לאלקים אני ה' מי שענה את משה ואבותינו על ים סוף הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה בא"י זוכר הנשכחות, וחזן הכנסת אומר הריעו בני אהרן הריעו ומריעין שלשה שברים

ותרועה מפני הספק שנסתפקו אבותינו בדבר כמו שמפורש במסכת ר"ה וחזור ש"צ ואומר אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמהם מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טוהר גם כל העולם כולו חל ממך ובריות בראשית חרדו מלפניך בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך ישראל תורה ומצות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר כו' ויהי קול השופר כו' ונאמר וכל העם רואים את הקולות כו', ובדברי קדשך כתוב לאמר עלה אלקים בתרועה כו', ונאמר בחצוצרות וקול שופר הריעו כו' ונאמר כל יושבי תבל כו' ונאמר ויריעו העם ויתקעו בשופרות כו' ויהי כשמוע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפול החומה תחתיה ויעל כל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר, ובתורתך ה' אלהינו כתוב לאמר והיה כי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה' אלקיכם ונושעתם מאויביכם, וזכור לנו ה' אלקינו זכותו של יהושע עבדך נביאך ורחם עלינו למען שמך מי שענה ליהושע בגלגל הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה בא"י שומע תרועה, וחזן הכנסת אומר תקעו בני אהרן תקעו ותוקעין תקיעה אחת וחזור ש"צ ואומר שיר המעלות אל ה' בצרתה לי כו' כל המזמור וזכור ה' אלקינו זכותו של שמואל חונך והמלא עלינו רחמים למען שמך מי שענה את שמואל במצפה הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה בא"י שומע צעקה, הריעו בני אהרן הריעו ומריעין שברים תרועה וחזור ש"צ ואומר שיר המעלות אשא עיני אל ההרים וגומר כל המזמור וזכור לנו ה' אלקינו זכותו של אליהו הנביא והמלא עלינו רחמים למען שמך מי שענה את אליהו בהר הכרמל הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה בא"י שומע תפלה, תקעו בני אהרן תקעו ותוקעים תקיעה אחת וחזור ש"צ ואומר שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' וגומר כל המזמור וזכור לנו ה' אלקינו זכותו של יונה עבדך והמלא עלינו רחמים למען שמך מי שענה את יונה במעי הדגה הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה בא"י העונה בעת צרה, הריעו בני אהרן הריעו ומריעין שברים תרועה וחזור ש"צ ואומר תפלה לעני כי יעטוף וגומר כל המזמור וזכור לנו ה' אלקינו זכותו של דוד משיחך ושל שלמה בנו מלכך והמלא עלינו רחמים למען שמך מי שענה את דוד ושלמה בנו בירושלים הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם ביום הזה בא"י מרחם על הארץ, תקעו בני אהרן תקעו תקיעה יתקעו וחזור ש"צ ואומר רפאנו ה' וגו', ואם אין שם כהן תוקעין לויים וישראלים, ואם אין שם אלא כהן הוא תוקע ואין אומר לו תקע אלא הוא מעצמו תוקע ומריע ותוקע על הסדר, זה סדר תפלת התענית שמתענין הצבור על כל צרה וצרה שלא תבוא עליהן, בגשמים בשבע אחרונות, ובשאר הצרות באותן מקומות שישנו בהן חכמים ז"ל ומתריעין כמו שמפורש במס' תענית, ואלקינו יפדנו מכל עוונותינו ויאר פניו אתנו אמן סלה.